TÁBOROVÝ NADĚJáčEk

NADĚJE pro všechny, z. s.

Táborové vločkobraní aneb Vánoce trochu jinak - srpnec LP2018

První srpnovou neděli se všichni ti, kteří jeli na letošní tábor, již tradičně potkali na Svinovském nádraží. Tedy, řeknu Vám, že to ale byla početná skupina! Letos nás totiž jel rekordní počet - 43 + 1 pes :) Cesta vlakem ubíhala rychle. Dva přestupy a po půl jedné jsme již vystupovali na malém nádraží, kde končí koleje, a sice ve Starém Městě pod Sněžníkem. Cestou dokonce spadlo pár dešťových kapek a bylo pod mrakem, ale sotva jsme vystoupili, začalo se vyjasňovat. Po 3km pochodu k místu našeho ubytování - Chata U profesora - bylo nebe téměř bez mraků. Prostě tohle místo zcela jasně čekalo a těšilo se na náš příchod :) Všichni jsme se postupně přivítali s našimi milými „domácími“ rodinou Matoušových. Rozdělili jsme se do pokojů a někteří velice rychle pospíchali otestovat zbrusu nový bazén se slanou vodou.

Odpoledne jsme vzhledem k venkovním teplotám strávili většinou ve vodě. Postupně se vybalovaly věci, povlékaly postele a peřiny. K první večeři jsme měli kuře na smetaně a těstoviny. Večer, krátce před setměním, nadešel čas prozradit našim táborníkům letošní téma. Byla nalezena obálka se vzkazem, že má být zvolena desetičlenná rada starších, která následně byla táborníky rozdělena do dvojic, a ty si vybraly k sobě 4 x 6 a 1 x 7 členů družstev. Každé z pěti družstev si zvolilo název. Po chvíli jsme tu měli Sněhuláky, Rampouchy, Lvy, Vánočky a Rumové pralinky:) Nakonec byl nalezen podivný stroj a 5 obálek s rozkouskovaným vzkazem. Po jeho složení jsme se dozvěděli, že stroj umí přivolat Vánoce, ale není kompletní. V šuplíku stroje byla vizitka agentury Ducha Vánoc a kontaktem na Duchoslava I. No tedy, to se dějí věci! Budeme mít v srpnu Vánoce?! Jupí!

Pondělní ráno začalo rozcvičkou, po snídani šly tři skupiny na koně a dvě hledaly plánek na zkompletování vánočního stroje. Před obědem jsme se osvěžili v bazénu a pak s chutí snědli kroupovou polévku, uzené maso, bramborový knedlík a švestkovou omáčku. Odpolední klid jsme zakončili koupáním a svačinou. Pak jsme podle ráno nalezeného plánku vyluštili, jak pokračovat. Natrhali jsme březové větvičky, které jsme pak zbavili listí, část rady starších z hrubších větví vytvořila stoličku. Jednotlivé skupinky pak vytvořily mřížky z tenkých březových větviček, a ty se daly na stoličku. Nahoru byl položen stroj na přivolání Vánoc a to vše bylo uloženo do tee-pee. Zní to trošku krkolomně, ale vše se podařilo a my se mohli s chutí pustit do špaget.

DĚKUJEME
městu Ostrava a městskému obvodu Ostrava - Jih za podporu naší činnosti

NAROZENINY SLAVÍ

TOMÁŠ - zvídavý klučina, vždy připraven cokoliv podniknout

TEREZA - snaživá, s maminkou ráda navštěvuje kurzy zumby

Táborové vločkobraní aneb Vánoce trochu jinak - pokračování

Večer jsme četli Vánočkoviny (táborové noviny), a také volali Ducha Vánoc. Nebyla to levná záležitost, stálo nás to poměrně velkou sumu peněz, ještě že jsme během dne našli postupně celou potřebnou částku. Duch vánoc nám poradil, že máme najít Vánoční koření... Koření? K čemu? Šli jsme se na to vyspat, třeba bude platit, že „ráno moudřejší večera“. Úterní slunné ráno jsme opět zahájili rozcvičkou a snídaní. Poté jsme se rozdělili znovu tak, že na koně šly tři skupinky a ty další dvě hledaly koření, jak nám včera poradil Duch Vánoc. K obědu se podávala polévka a kuřecí nudličky na zelenině s rýží. To byla zase dobrota! Odpolední klid a koupání v bazénu, svačina a po ní odpolední program. Každá skupina dostala jeden pytlík s kořením a návod co s ním má dělat. Seděli jsme v kruhu. Postupně si každý z nás rituálně přivoněl, požvýkal, vyplivl za sebe a třikrát řekl fuj fuj fuj! :) Hledali jsme žlutý a bílý kvítek, kámen z potoka velikosti dobře živené ropuchy a postupně „sadili“ koření tak, aby byl

vytvořen ochranný kruh kolem celého tábora. Jestli se to všechno ujme, příští rok bude na táboře voňavo :)) Stihli jsme to akorát do večeře. Šunkofleky do nás spadly jako do studny. Poté, co jsme večer odnesli koření do tee-pee, v kruhu jsme společně s pokřikem „Ať je tu čas vánoční, chceme dneska půlnoční!“, přivolávali Vánoce, ale ono se ani na potřetí nic nestalo. Naopak!! Přiběhl jakýsi obrovský skřet Grinch, který mnohé pořádně vyděsil a se

smíchem řekl, že žádné Vánoce nebudou! No to je tedy pěkná polízanice... Šli jsme do chaty, a tam na nás čekalo překvapení! Přišel Santa se dvěma soby. Povídali nám o Amerických Vánocích a my hledali nové jméno pro jednoho ze sobů. K Rudolfovi tak přibyl Adam. Večer ještě proběhl noční výcvik na obranu proti Grinchovi, a to v bazénu. Ti, kteří se do vody odvážili, lovili z vody svítící tyčinky, které měly různou bodovou hodnotu. Byla to skvělá večerní zábava, po ní jsme se rychle odebrali do sprch a postýlek, abychom se vyspali do dalšího dne. Dobrou noc, ať Vás Grinch nestraší celou noc :)

Středa ráno byla bez rozcvičky, šli jsme včera spát později, tak jsme nechali všechny krapet déle v peřinách. Po snídani následoval podobný scénář, jako v předešlých dnech. Tři skupiny šly na koně. Další dvě hledaly podle plánu hnízdo Grinche. Odpoledne

jsme se na terase dozvěděli, co všechno bylo nalezeno v Grinchově hnízdě. Našly se záznamy o jeho kriminálních činech, foto jeho přítelkyně, ukolébavka, kterou mu maminka zpívala poté, když mu nechtíc vyrazila zub... Učili jsme se ji společně se Šílenou Větví zpívat, a pak jsme všichni měli bojový výcvik v bazénu. Lovili jsme nejdříve dřívka, která opět byla bodovaná. Následoval kondiční výcvik v bazénu, opět pod vedením Šílené Větve. Nejdříve jsme cvičili všichni společně, poté ti, co sestavu popletli, postupně vypadávali a nakonec zůstalo 6 těch nejšikovnějších. Na terase jsme pak ještě společně počítali body na dřívkách, vyplňovali kvíz a nakonec bylo vyhlášeno nejlepší družstvo. V součtu všech disciplín vyhráli tentokrát Lvi! Gratulujeme! Po večeři a čtení Vánočkovin jsme se opět pokusili přivolat Vánoce. Místo našich českých Vánoc však dorazily tři podivné ženské bytosti, o kterých jsme se dozvěděli, že to jsou italské čarodějnice **Befany**. Byly rozverné a veselé, povídali nám o tom, jak probíhají Vánoce v Itálii.

Dělaly si legraci z některých táborníků i z některých členů rady starších. Nakonec nám sdělily, že informace o Grinchovi bychom mohli najít za hranicemi naší země, a to v Polsku... A ještě se pak pokusily unést Šílenou Větev, ta se však v pořádku vrátila a my se mohli v klidu odebrat na své pokoje a spát. Ve čtvrtek jsme se po snídani vydali k místu, kde nás, jako v předchozích letech, čekal autobus. Odvezl nás krásnou krajinou plnou serpentin do Polska, konkrétně do vesnice Kletno. Odtud jsme vyrazili směrem k Medvědí jeskyni, která je považována za nejkrásnější krápníkovou jeskyni v Polsku. V minulosti během objevování jeskyně zde byla nalezena spousta kosterních pozůstatků jeskynního medvěda,

který kdysi obýval celou tuto oblast. Odtud tedy pochází název jeskyně. Rozdělili jsme se do tří skupin. Počet osob během každé prohlídky je omezen. Teploty venku šplhají už několik týdnů k tropickým hodnotám, a tak teplota v jeskyni 5,6 °C je velmi příjemným zpestřením. Oblékáme si dlouhé kalhoty, mikiny, někteří postupně i kapuce, protože uvnitř je opravdu zima. Prostory jsou to opravdu krásné! Na konci prohlídky jedná skupina opravdu od paní

průvodkyně dostává obálku nadepsanou „Nadějáci“... Co se tam dozvíme? Počkáme až na odpoledne, kdy budeme všichni spolu. Po návratu k Profesorovi si dáme báječný segedínský guláš s knedlíkem a odpočíváme. Odpoledne se koupeme v bazénu a užíváme si slunečné počasí. K večeři je pizza, po ní jdeme ven, sedíme v kruhu, držíme se za ruce a opět přivolává-

me Vánoce. K našemu překvapení však místo těch našich přicházejí podivné postavy vydávající ještě podivnější zvuky. Jsou to tři králové z Nové Guineje, vyprávějí o tom, jak Vánoce probíhají v této daleké zemi. Zatím se nám stále nedaří přivolat ty naše, pravé české... Ach jo... Co budeme dělat??

V pátek dopoledne po snídani jdou opět tři skupiny na koně a dvě další do města nakoupit suroviny na pečení perníků, které k Vánocům neodmyslitelně patří. Ráno jsme ještě zažili docela šok, protože Grinch nám ukradl vánoční hvězdu... Včera jsme se ze zprávy, kterou jsme dostali v jeskyni, dozvěděli, že Grinch může kouzlit jen 3x a bojí se ohně. Naše Vánoce prostě přivolat musíme! Odpoledne jsme chystali těsto na perníčky, soutěžili jsme o nejkrás-

nější vykrajovátka, potom se vykrajovalo a peklo. Ostříž dělal s manželi Matoušovými vánočky a všude to nádherně vonělo. Večer se hrálo a zpívalo na terase a ti, kteří byli vybráni, se chystali na noční výpravu do města. Měli hledat místo, kde Grinch schoval naši hvězdu. Další vyvolení hlídali tábor. Rozmístili louče, aby Grinch do tábora nemohl. Venku docela vydatně pršelo, a tak cesta do města pod vedením Santy nebyla vůbec snadná. Ve městě to pak bylo ještě horší, Grinch měl s sebou dva pomocníky, kteří naše odvážlivce strašili a snažili se jim propíchnout balónky, které měly na břiše. Symbolizovaly totiž jednotlivé životy. Našim táborníkům se snažily pomoci dvě Befany, bylo to celé velmi napínavé a velmi akční. Uff... Akce se nakonec přes všechny nenadálé situace podařila. Hvězda byla zpět v táboře a nás čeká už jen zasloužený spánek.

V sobotu ráno máme poslední jízdu na koních. Vyrábíme ozdoby na stromeček, protože dnes už se prostě ty správné Vánoce musí podařit! Odpoledne každé

Navštivte naši fotogalerii

družstvo dostalo svou obálku, kde hledat další indicie. Všichni jsme se postupně sešli u kostela. Sestavili zprávu psanou morseovkou a vydali se hledat ten pravý vánoční strom. Byl ukrytý ve velkém krmelci na konci vesnice, kolem kterého chodíme s koňmi. Ozdobili jsme ho hvězdou a hrdě nesli do tábora, k velkému údivu chatařů a turistů:)) Přece jen budou Vánoce, i když v srpnu, to nám nevadí:) Zbývalo už jen stromeček nazdobit všemi ozdobami, které jsme ráno vytvořili. Postupně jsme se při zdobení vystřídali a pak se odebrali ke „štědrovečernímu stolu“. Čekala nás tradiční večeře, bramborový salát, řízek, vánočka a perníčky, No to byla dobrota!!! Jenže.... Během poklidného večera mezi nás opět vnikl Grinch! Co budeme dělat? Šílenou Větev napadlo zazpívat mu ukolébavku... Všichni společně jsme zpívali, on se opravdu uklidnil, odešel ven a pak jsme ho našli spát pod stromečkem!! Usadili jsme se dokola na lavičky, a když se vzbudil, smířil se s námi, dokonce ho pár z nás objalo a on v klidu odešel. Nicméně, největší překvapení nás teprve čekalo! Pod stromečkem byly dárky! Každý z nás dostal ten svůj. Čekali jsme s rozbalováním, až se rozdá poslední dárek a pak už jsme nedočkavě trhali papír, abychom se dozvěděli, co je v něm ukryto. Bylo to skvělé, každý měl radost. Dárky byly nápadité a krásné, rozzářené obličeje, někdo uronil i pár slziček štěstí... **Nádherný vánoční večer**. Neděle byla již tradičně ve znamení velkého balení a úklidu všech věcí, které jsme s sebou měli. Někteří nadšenci se ještě koupali naposledy v bazénu. Poslední skvělý oběd - špenát, výpečky a bramborový knedlík. Nastalo velké hromadné loučení s Jitkou a Jirkou Matoušovými, a také jejich zetěm Markem. Tolik upřímných objetí a pus už asi zase dlouho nedostanou:) Cesta zpět ubíhala docela rychle a před sedmnáctou hodinou jsme byli zpět v Ostravě. Táborníci se rozběhli k čekajícím rodičům. Tak zase za rok ahooooj!

JAK NÁM MŮŽETE POMÁHAT?

- finančním darem na účet **218332200 / 0300**
- STÁT SE ČLENY KLUBU PŘÁTEL NADĚJE
- NAKUPOVAT PŘES INTERNETOVÝ PORTÁL **GIVT**

Nebude Vás to stát ani korunu, jen pár vteřin Vašeho času, při nákupu označíte náš spolek v seznamu neziskových organizací.

NEVÁHEJTE NÁS KONTAKTOVAT - PORADÍME :) kontaktní telefon +420 603 824 534,
www.nadejeprovsechny.cz / info@nadejeprovsechny.cz